

Så til hr. Frank Aaen. Jeg vil sige: Hvorfor stillede Marita Petersen det gode spørgsmål? For jeg er helt enig i, at hun stillede et meget virkeligt og relevant spørgsmål. Det gjorde hun bl.a., fordi hendes finansminister, Jógvan Sundstein, vidste, at der ikke var foretaget en due diligence-opgørelse, hvilket ville være det sædvanlige, som jeg kan læse det af beretningen, ved en overdragelse af et pengeinstitut. Så må man naturligvis spørge til noget andet som supplement i stedet for, og det er det, Marita Petersen gør.

For at det ikke skal fremstå som mere voldsomt end som så, vil jeg i øvrigt henvise til, at Marita Petersen på retsbogens side 45 siger, at sådan som hun husker det, sagde hr. Lykketoft ikke noget, som klart måtte opfattes som en trussel. Så er der i hvert fald givet en kommentar til det.

Endelig til fru Kirsten Jacobsen. Ja, bagklogskab bliver man altid klog af, det er vi helt enige om. Perlerækken af fortællinger er jeg faktisk ikke enig i. Noget af det, man har svaret Politisk-Økonomisk Udvalg tilbage i marts 1993, handlede om det beslutningsgrundlag, som regeringen faktisk havde. Det er det beslutningsgrundlag, som vi i dag kan se er velegnet til ikke at give den fulde sandhed.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne spørge fru Pia Gjellerup, om hun virkelig mener, at det forslag til vedtagelse, som hun har fremsat på vegne af en række partier, giver en anstændig behandling af denne sag.

Det, der er tale om her, er jo, at regeringen har siddet sammen med SF og Enhedslisten og forhandlet et forslag til vedtagelse på plads afmålt efter, at regeringen ikke skulle gå af og ikke skulle udskrive folketingsvalg. Man har altså tildelt sig selv en næse efter den skabelon, at regeringen ikke skal gå af. Størrelsen er afpasset efter, at regeringen ikke skal gå af, og ikke afpasset i forhold til sagens karakter og alvor.

Er det anstændigt over for vælgerne at behandle sagen på denne måde i Folketinget i dag? Ville det ikke være mere fair, vil jeg spørge fru Pia Gjellerup, at man sagde: Lad os dog få rensset luften i stedet for alt det pjat med at forsøge at rense sig selv ved håndvasken herinde i Folketingssalen. Ville det ikke være bedre at få rensset luften ved, at vi én gang for alle

spurgte vælgerne, hvad de synes om denne sag, og om vælgerne tør betro den fremtidige ledelse af dette land, i hvert fald i det kommende par måneders tid, til den nuværende regering?

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Jeg vil som svar på fru Pia Gjellerups sidste bemærkning gentage, at Finansieringsfonden af 1992 har gjort sin skade på Færøerne og har udtjent sin rolle. Den bør overtages af landsstyret efter forhandlinger med staten.

Jeg fremsatte allerede i 1993 et forslag i Lagtinget om, at Richard Mikkelsen blev skiftet ud som formand i Finansieringsfonden og udvist af Færøerne for landsskadelig virksomhed. Der var dengang et socialistisk flertal i Lagtinget, og forslaget faldt, men et år efter bebudede Jóannes Eidesgaard, at han som finansminister på Færøerne ikke længere ville tale med Richard Mikkelsen.

Faktisk burde landsstyret stævne Richard Mikkelsen for dårlig embedsførelse og sving med store pengetab for det færøske folk til følge, men hvis man kan få en ordening med regeringen under forhandlingerne, vil landsstyret sikkert også være tilfreds med det.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Selv om taletiden er nedsat til et minut, kan fru Pia Gjellerup altså også nå lidt dér.

Må jeg henvise til svaret på Samrådsspørgsmål O fra Politisk-Økonomisk Udvalg den 31. marts. Her lyder spørgsmålet: Hvilke opgørelser af aktiver og passiver lå der til grund for aktieoverdragelsen mellem Førøya Banki og Finansieringsfonden af 1992? Må jeg henvise til talepapiret og til svaret på punktet. Der står: Beregningerne er foretaget af Finansieringsfonden og Den Danske Bank.

Regeringen havde disse oplysninger. Det var ikke kun Jógvan Sundstein, der vidste, at den opgørelse ikke var foretaget. Det vidste den danske regering, men den danske regering ville ikke fortælle Folketinget om det. I øvrigt vil jeg spørge fru Pia Gjellerup, om det ikke var mere rimeligt, at Marita Petersen havde spurgt sin befuldmægtigede Richard Mikkelsen, som sad med ved bordet, og som kendte alle oplysninger, om der var behov for kapital i Førøya Banki.